

מישיבת ועדה החוקה, חוק המשפט
שמוקדמת ביום ב', י"ג בטיון תשי"ז - 10.6.57 בשעה 10.30.

- השתתפו: ב. גל - היו"ר
- ע. איכילוב
- ב. אזניה
- ד. בר-רב-האי
- ש. הלל
- י. הורן
- ז. ורהפטיג
- ש. יוניצ'טן
- ש. יהודה
- ש. רוזנברג
- י. שופטן

- טרוטנים: פ. רוזן - שר המשפטים
- ח. לבן - היועץ המשפטי
- א. ירין - הטובה ליועץ המשפטי
- ס. אלון - משרד המשפטים
- ח. לנדאו - משרד המשפטים

סדר-היום: חוק הכרה בפסקי-דין זרים ואכיפתם.

היו"ר ב. גל: אני פותח את הישיבה.

בסדר-היום לא הוכנס הסעיף חוק הכרה בפסקי-דין זרים ואכיפתם. ברשותכם, נדון בו.

ש. רוזנברג: בסעיף 51 של חוק בתי המשפט כתוב שתחילת החוק כיום זה וזה, אולם סעיף 9 תחילתו כיום פירוט החוק. אני טניח שהכרזה היתה שפירוט החוק ברשותות יהיה לפני ה-28 באוגוסט.

ב. גל: הרעיון היה שהחוק לא יכנס לתוקף כשבת-המשפט יושבים, לפני הפגרה. ב-1 באוגוסט שתחילה פגרת בתי-המשפט, וזוהי הזדמנות טתאית להכניס את השינויים.

חוק הכרה בפסקי-דין זרים ואכיפתם.

היו"ר ב. גל: טאחר שקיבלנו את הצעת השר האומרת לנטח את החוק מחדש, נדבר על סעיפי החוק רק במידה שהם נוגעים לאכיפה.

ב. גל: אני הבינתי את הצעת שר המשפטים כך שעכשיו נדבר רק על אכיפה, בסוף החוק נדבר על הכרה, ואז תחלים הועדה באיזו דרך יכירו בתי-המשפט שלנו בפסקי-חוק שאינם טעונים אכיפה ואלו שההכרה בהם היא אינצידנטאלית.

ש. רוזנברג:

לטעיה-קטן (ב) : לדעתי, החלק הראשון אינו דרוש. מטפיק שנאמר כי לא ניתנה לו הזדמנות סבירה להתגונן על כל פנים, הייתי מציע לחלק את הטעיה, מפני שאלה הם שני דברים נפרדים. הוא יכול להיות נוכח מבלי שתינתן לו הזדמנות סבירה להתגונן. לעומת זאת יכול להיות מקרה שניתנה לו הזדמנות סבירה להתגונן, אך הוא לא היה נוכח. הדוע? בטכסיקו, למשל, סי שטבקס גירושים, שולחים הודעה לבן-זוגו שיש לו שלושה חדשים להתכונן, וזה נחשב להזדמנות סבירה להתגונן. אבל המתגונן צריך לנסוע לשט כן לטכסיקו. לדעתי, במקרה כזה אי-אפשר היה להייב את הנתבע להיות נוכח.

ז. ורהפטיג:

לא הייתי רוצה שתינתן בדרך זאת אפשרות לעקוף את סמכות בית-הדין הישראלי. לכן צריך להוסיף כי לא יאכף פסק-דין אם המשפט תלוי ועומד כאן בארץ.

ח. כהן:

אני מבין שכונת חבר הכנסת ורהפטיג היא להוסיף "כשבעת הגשת התביעה בבית-משפט זר, היה בית-המשפט בישראל טומטך לדון בתביעה הזאת".

ד. בר-רב-האי:

אינני יודע לאלו דוגמאות נוספות מתכוון חבר הכנסת רוזנברג, אך ענייני נישואין אינם מחייבים אותי, מפני שזוהי אותה קטגוריה של פסקי-דין שספק גדול אם בתי-הדין בארץ יאכפו פסקי-דין של בתי-דין זרים. בדרך כלל אם הנתבע קיבל את התביעה, וניתנה לו הזדמנות להופיע ולהתגונן, העובדה שהוא לא הופיע או לא התגונן אינה יכולה לשחררו מזה.

י. שופמן:

כאן חסר המקרה שפסק-הדין כבר הוצא באותו בענין כאן בארץ. צריך להוסיף זאת כטעיה-קטן (4). אשר לטעיה-קטן (2), הבעיה נפתרה על-ידי טעיה (3) בו באמר "תוכנו של פסק-הדין אינו נוגד דין סדיני ישראלי".

הי"ר נ. ניר:

אני חושב שטוב לכתוב את כל שלושת המקרים: שבית-דין בישראל היה טומטך לדון בענין, שהיה משפט תלוי ועומד, ושהיה פסק-דין.

יש לי ספיקות בנוגע למקרה שפסק-הדין הוצא במירטה. אם כך, יש אפשרות לביטול פסק-דין כזה באותו בית-משפט שנתן אותו. מדוע לבלבל את בתי-המשפט שלנו בעניינים אלה לדעתי, טוב לטחוק את פיסקה (1).

ה. כהן:

להצעת חבר הכנסת רוזנברג. אין אנוחר יכולים לדרוש מארצות אחרות דברים יותר טובים ותוקפים מאשר אנוחר מקיימים בעצמנו. גם פה אפשר להגיש תביעה בגין אדם היושב בחו"ל, למשל, כאשר החוזה נעשה כאן. וגם פה בית-המשפט יכול לקרוע לנתבע זמן של שלושה חדשים, ואז אם הוא בא או אינו בא, אם הוא מתגונן או אינו מתגונן, פסק-הדין ניתן, ומשרד החוץ שלנו, היועץ המשפטי שלנו, ידרוש מאותה מדינה בה יושב הנתבע, להכיר בפסק-הדין. אני חושב שהביטול הבינלאומי מחייב שלא בדרוש ממדינות אחרות יותר מאשר אנוחר מוכנים לקיים. כבר מסיבה זו אני חושב שטעיה-קטן (2) צריך להישאר כפי שהוא.

אשר לדברי ח"כ ורהפטיג, שהוראת טעיה-קטן (3) צריכה לחול גם במקרה שבית-משפט פה היה טומטך לדון בענין, הרי בטעיה (1) אטרנו כי בית-המשפט בחו"ל צריך להיות טומטך לפי דיני מדינתו. אם יש סמכות מקבילה גם לבית-המשפט שלנו, כי אז איננו יכולים, שוב, בגלל נימוס בינלאומי מקובל, להכריח את האדם ללכת דוקא לבית-הדין

ח. כהן :

שלנו. הכרירה בידי האדם לפנות לבית-המשפט שלנו או לבית-המשפט של המדינה האחרת. שוב, אם לא בנהג כך, זה יתבקש בנו, כי התדיין יכול לבחור להתדיין בבית-המשפט שלנו, וגז נדרוש שהמדינה האחרת לבצע את פסק-הדין שלנו.

אני מקבל את הצעת ח"כ שופמן להוסיף : אם ניתן פסק-דין במותו העבין בישראל.

בנוגע לפסק-דין שהושג במירטה, כמובן, חובת ההוכחה במקרה זה חלה על מי שטוען בגד אכיפה. אם במחוק את ההוראה הזאת לכאן, הרי מפילו פסק-דין שהושג במירטה, בתי-המשפט שלנו יצטרכו לאכפו. מוטב, אם כן, להטיל את עומט ההוכחה של המירטה, מאשר לסגור בפני הנתבע את הדרך הזאת.

ז. ורהפטיג :

כאשר המשפט תלוי ועומד מצלנו, טכנים היועץ המשפטי לתת עדיפות לבתי-המשפט שלנו. כלומר, רק מפני שמישהו לא היה זריז ולא הספיק להגיש את התביעה כאן, בשלול שלנו את הזאת הזאת? אם בית-המשפט מוטטך לדון בענין, זה אומר יותר מאשר אם המשפט תלוי ועומד, מפני שלגבי משפט תלוי ועומד, יכול להתברר אח"כ שבית-המשפט לא היה מוטטך לדון בו.

ח. כהן :

חבר הכנסת ורהפטיג חושב על טכנים העומדים ברוטו של עולם, ולו רק בעולם האישות. אבל ידברים פשוטים, יוטורטיים. למשל, תושב ישראל נתבע לתשלום כסף שהתחייב לשלמו במנגליה כלירות סטרלינג. אם אני מכריח את התובע להגיש את המשפט כאן, אני טגן על הנתבע, מאחר שלפי החוקים שלנו יוכל הנתבע להסתמט מחו"ב, כי לא יוכל לקבל כאן פסק-דין על תשלום כסף בטבע-חוץ.

ז. ורהפטיג :

אי-אפשר להניח שבתי-המשפט שלנו לא יוכלו לשפוט משפט צדק, ובתי-משפט אחרים - יעו זאת. אם צריך לשלם את החוב כלירות סטרלינג, בתי-המשפט שלנו יקבעו זאת. אי-אפשר להניח שבתי-המשפט שלנו חסרי אונים ולכן צריך להעביר את המשפט לבית-המשפט אחר, למען ישפוט משפט צדק.

היו"ר ב. ניר :

אם יש טכנות מקבילה לבית-משפט פה ולבית-משפט שם, ופה נתקבל פסק-דין, הרי אם לא נוכל לדרוש אכיפתו שם, אין אנוחנו סגנים על עניני האזרחים שלנו.

ז. ורהפטיג :

אני רוצה להגן קודם כל על האנשים הגטענים כאן, במדינה שלנו. בין כך ובין כך, אני בטוח שברוב המדינות לא יאכפו זסקי-דין שלנו.

ש. רוזנברג :

אני מקבל את טענת היועץ המשפטי אגם במרץ יכולים להיות מקרים כפי שתיארתי, ולכן אני מציע לכתוב כך : "הדיון היה שלא בפני הנתבע, ולפי דיני ישראל לא היתה טכנות לבית-המשפט בתנאים כאלה לדון בטכט".

אני דורש למחוק את הרישא של סעיף-קטן (2), מפני שהיא גורעת מהסיפא. קורה שהאדם היה נוכח, אך לא ניתנה לו הזדמנות סבירה להתגונן, למשל, הוא ביקש שעתיים כדי להביא עד נוסף, ולא ניתן לו הדבר.

חוק הכרה בטקס-דין זרים ואכיפתם.

1. הוחלט: לקבל את ההצעה לטחוק את הטלים "לא יוכר" שבתחילת הסעיף.

2. לדחות את ההצעה לטחוק את הטלים "הפטק הושג בטירסה" בסעיף-קטן (1).

3. לקבל את ההצעה להסיר את סעיף-קטן (2) ללא שינוי.

הסתייגות לט. רוזנברג: להפוך את הטלים "לא ניתנה לה הזדמנות סבירה להתגונן" לסעיף-קטן נפרד, ובסעיף-קטן נוסף לכתוב: "הדיון היה שלא בפני הנתבע, ולפי דיני ישראל לא היתה סמכות לבית-המשפט בתנאים כאלה לדרון בטסט".

4. לדחות את הצעת ז. ורהפטיג להוסיף בסעיף-קטן (3) הוראה האוסרת כי פסק-דין לא יאכף בטקרה שבית-המשפט שלנו מוטמך לדרון בענין.

הסתייגות לז. ורהפטיג.

5. לקבל את הצעת י. טופטן להוסיף בסעיף-קטן (3) הוראה האוסרת כי לא יאכף פסק-דין זר אם ניתן באותו ענין פסק-דין בישראל.

סעיף 6.

היו"ר נ. ניר: גם בסעיף זה צריך לטחוק את ענין ההכרה.

ח. כהן: בסעיף זה אנחנו הולכים בעקבות סעיפים דומים בחוק ההסגרה ובחוק העזרה המשפטית לטדינות זרות. בכל פעם אנחנו עותבים כי אם העזרה שאנחנו מוסיסים עלולה לפגוע בריבונותנו או בבטחוננו, לא ניתן אותה. פגיעה בריבונותנו יכולה להיות בכך שטדינה זרה שתיטרת, על-ידי בתי-המשפט שלה, להתערב בעניינים פיסקליים או מינהליים שלנו. יש גם דעה, במסגרת הבינלאומי התיאורטי, שכל אכיפת של פסק-דין פלילי של טדינה זרה, יש בה טעום פגיעה בריבונות. אבל מאחר שהחוק הזה בין כך חל רק על עניינים אזרחיים, אין זה חל עליו.

הסבוע נודטן לי להסתמס בסמכות הנתונה לי בסעיף המקביל לזה בחוק העזרה המשפטית לטדינות זרות, האוסר שהעזרה לא תינתן אם יש בכך פגיעה בריבונות הטדינה, בבטחונה, או בתקנת הציבור בישראל. הוגה אלינו בקסה של בית-המשפט באיזסיר, בתורכיה, בו ביקשה ממשלה לאסוף שני ילדים הנמצאים בישראל, שהם בתינים תורכיים ושאינם נכנסים בישראל. טענתם היא שאבי הילדים מסכים לאימוציה, ושהילדים היו תחת השגחת הממשלה עד עלייתם ארצה, בערך לפני שנתיים. הגעתי למסקנה שדבר זה נוגד את תקנת הציבור בישראל, והשתמתי בסמכות שניתנה לי באותו חוק, לטרכ לתת את העזרה.

ט. יוניא: מי קובע זאת? בית-המשפט או היועץ המשפטי?

ח. כהן: פה - בית-המשפט. בחוק הוא הסמכות בידי היועץ המשפטי.

ד. בר-ב-האי: אבל אפשר להגיש ערעור לבית-המשפט העליון. הקביעה הסופית היא בידי בית-המשפט העליון.

רט.

ד. יוניציפון:

לטעיף-קטן (ב) : אני הצעתי את ההיפך, רטאי בית המטפט על-פי בקשת היועץ המטפטי לטטסלה לא לדחות ולא לקבל בקשה, במקרה כזה.

ז. ורהפטיג:

החלטנו בענין זה בטעיף 3 (ב). צריך לטחוק את טעיף-קטן (ב) פה. לטעיף זה הצעתי היא לטחוק את הטלים ט"ח לת ועד הסוף.

ח. כהן:

אני מציע לקבל את הצעת ח"כ ורה טיג לטחוק את הטלים ט"ח לת ועד הסוף. לעומת זאת טני מציע להשאיר את טעיף קטן (ב) בהוספת הטלים "על אף האסור בטעיף זה וזה". איבני רוצה שהחלטה תהיה בידי היועץ המטפטי, ולא בידי בית-המשפט. היועץ המטפטי יכול להניע את בית-המשפט, אבל בית-המשפט הוא הקובע.

הוחלט: 1. לקבל את הצעה לטחוק בטעיף-קטן (א) את האורחה הנוגעת להכרה.

2. לקבל את הצעת ז. ורהפטיג לטחוק את הטלים ט"ח לת ועד סוף הטעיף.

3. לקבל את הצעת היועץ המטפטי לכתוב ברישא של טעיף-קטן (ב) : "על אף האסור בטעיף 3, רטאי בית-המשפט, לא פי בקשה מיוחדת של היועץ המטפטי לטטסלה, לאכוף -" וכו'.

הסתייגות לז. ורהפטיג: לטחוק את טעיף-קטן (ב).

טעיף 7

היו"ר נ. ביר:

אני מציע לטחוק את הטעיף.

י. שופמן:

ענין אכיפת פסקי-דין זרים הוא טמור טמור ודורס התמחות. טנד טני איבני בטוח שיהיו לנו כל כך הרבה פסקי-דין זרים לאכיפה שאפשר יהיה ליצור לכך סוככים בכל המי-המשפט המפורזים שלנו. לכן צריך לרכז את הדבר בבית-משפט אחד, גם זה בירוי וטט זה במקום אחד. נטמחר שירוסלים היא הבירה, יהיה זה בירוי ליה.

הוחלט: לקבל את הטעיף ללא שינוי.

טעיף 8

א. כהן:

פסקי-דין של טזונות או הנוגעים לטטטורת של קטינים הם יוצאים מן הכלל בסידה זו טמין הם צריכים להיות סוככים כדי שיהיו בני-ביצוע.

ב. ורזוברג:

בעניני טזונות אני טוכים, אבל אשר לטטטורת, אני טבין שהטדובר על קטינים הנטצאים בארץ וטיבני רומה טדוע בענין זה אנחנו צריכים לאכוף פסק-דין זמני וניתן טחו"ל.

א. כהן:

אני טוכים.

פ. דיון:

בענין זה מנחנו הצטרפנו לאסנה בינלאומית.

ח. כהן:

לכן הכנסנו זאת לכאן. בחוקי ארצות החרות זה כרוך יחד עם סזונות. אבל אני מסכים עם ח"כ רוזנברג שהדחיפות האסורה לגבי סזונות הינה אסורה לגבי טספורת.

הוחלט:

לקבל את הצעת ט. רוזנברג לסחוק את הטלים "טספורת קטיבים".

ט. לוי:

י. שופמן:
אני מבין שיש לנו אסנה עם סדינה זרה, זה ודאי טוצדק. אבל אם מנחנו נותנים מטפורות להכיפת פטק-דין של סדינה שגין לנו אתה אסנה, צריך לדרוש כי מטקרה שימסירו את המשפט, יהיה תשלום הוצאות.

ח. כהן:

זה ענין של תקנות.

ח. יריב:

אפשר להסדיר זאת בסעיף 11, על-סנת להיות בטוח שזה בכלל.

הוחלט:

לקבל את ההצעה להעביר את הצעת י. שופמן בענין תשלום הוצאות לסעיף 11.

לקבל את הסעיף ללא שינוי.

טעיה 10

ח. כהן:

הפקודה הראשונה הנזכרת כאן, סבוטסת על האסנות הבינלאומיות שאנגליה היתה צד להן.

הפקודה השניה סבוטסת על אסנה סירוחת א"י היתה בין אנגליה בטט א"י, רבין טצריט.

החיקוק הסליטי הן תקנות שנעשו לפי התי הפקודות הראשונות.

הוחלט: לקבל את הסעיף ללא שינוי.

טעיה 11

י. שופמן:

אני מבין תקנות בקשר לסדרי הדיון, אבל לא בקשר לדיני ראיות. מדוע צריכים בקשר עם מכיפה לשנות את כללי הראיות? אני מציע לסחוק את הטלים "דיני ראיות".

ח. כהן:

איבני רואה טיבה להתנגד לכך, מפני שדיני הראיות שיש לנו היום סספיקים לכל הצרכים המלה. מנחנו יכולים להוכיח פטק-דין זר על-ידי הגשתו כשהוא טמוטר על-ידי

ד. ורהפטיג:

אני מציע להוסיף לגביל סדרי הדיון: "בהסכמת נשיא בית-הטסט העליון".

1. תחלט: לקבל את הצעת י. שונטמן להוסיף בטעיף הוראה בנוגע לפקדון להבטחת תשלום ההוצאות.

2. לקבל את הצעת ט. רוזנברג לסחוק את הטלים "דיני הראיות".

3. לדחות את הצעת חבר הכנסת ורהפטיג להוסיף את הטלים "בהסכמת נשיא בית-הטסט העליון".

הסתייגות לו. ורהפטיג.

ע. איכילוב:

לסעיף-קטן (ב): אני מציע להציב נקודה אחרי הטלים "אכיפה של פסקים זרים", ולסחוק את כל מה שבטח"כ. האם אנחנו סחוקקים את החוק כדי לתת אפשרות לנהוג שלא לפי מה שהחלטנו?

ט. רוזנברג:

אנחנו קבענו בחוק זה הדדיות, ועל-ידי הטיפת של סעיף-קטן (ב) אנחנו מבטלים את כל הענין של ההדדיות. אנחנו ארץ הסוחרת. על זכויות בעלי-הדין. יכולה להיות דרך שאינה שוחרת עליהן, וטעמים של טדיניות חוץ ליחסי אותה הסכט, ואז יש הדדיות. לכן אני מצטרף להצעת ח"כ איכילוב.

ז. בר-רב-המני:

נכון שההוראה הזאת נראית טשונה, אבל את סדור על הסכטים בינלאומיים הפועלים בגביל הכינונים. ויכולים להיות כל טיני טצבים. אני סתאר לי שטר הטסטטים לא יישת הטכת כזה על דעת עצמו. יכול להיות סידור עם טדינה שיש לה כלליי אחרים, וזה יישקל לאור עקרונות אחרים. בטודה שיש לנו ססטר פרלמנטרי, זה הטילה אחרות בפני הכנסת ויש אפשרות של ביקורת וטיקוח על טטולת הטטלה, לא היתי רוצה לסגור את הדרך הזאת, אם כי אני רוצה את הטטט האטומטי שיש בכך.

ח. ורהפטיג:

אין זה ענין רק של פגט אטטטי. מה גותטי לטר הטטפטים את הזכות לטטות טכלליי הטוקי. דבר זה מוצע לנו בפעם הראשונה, ואני חושב שאם יהיה צורך לטטות בן החוק, ברין יהיה להכניס את הדבר לכנסת.

כסטדובר על אטנה בינלאומית שי טראל הים טו לה, אני מציע להוסיף "טאטרה על-ידי הכנסת". אינני מציע זאת ביחס להטטט עם טדינה זרה. אבל היות וכל בעיית הרטיפיקציה של הטכטים בינלאומיים עוד לא הוטדרה, וטטוט כן הטטטלה נוטלת לעצמה טטכיות רחבות בענין זה, אני רוצה להבטיח שזה יהיה רק לאחר טאטטנה הבינלאומית טטו טרא על-ידי הכנסת.

טו. ר. ג. ציר:

לא מוכל לאצביע הצעה זו, טפני יהיה נושא חדט.

טז. יוניצ'ט:

אני טטנגד לסעיף, אבל אינני טטין טטות טנקודת טכט הטציעים. כי הם ארציתו את טעיף 6(א) טכלל זה. ואם כך, יש טעיף לא פחות חטוב, טעיף 3(3), בטלק

פ. רגול: אם יש התנגדות כל כך כללית, אפשר יהיה להסכים לכך שבמקרים כאלה אסנה כזאת תובט כחוק מיוחד לפני הכנסת! אבל אני רוצה לקול עוד פעם את באמת כדאי הדבר.

לא בכל המדינות יש חוקים קבועים כאלה. ובניית שטחנו מוגבלת מן ה"ט עם מדינה, העומדת על כך שנסנה סהו לגבי עיקרון של סעיף 4(ג). במל"ט הם דורשים במקום 5 שנים - 4 שנים או שש שנים. יום זה מוגבל לא יסכים למטנה מיד לפי רוחה עומדת בסתירה לעקרונות המורכבים ביותר. אבל חיי שני יכולים להיות דברים שאינם כל כך חשובים, וקורה שיש לנו ענין מתהיה מטנה כזאת בינינו לבין מדינה מסויימת, כי אחרת לא נוכל כלל להגיע למכירת פסקי-הדין שלנו שם. אני חושב שאפשר לטפוח על שר המשפטים של יעשה טוב ובר שהיה מאוד בלתי גיוני וסותר את רוח החוק. הסוגר הוא כגון במסיות מתקבלות על הדעת.

ת. כהן: אני מוכן להוסיף: בתנאי שזה לא יעמוד בניגוד גם לסעיף 3.

ע. איכילוב: מילולה היה כתוב: בתנאי שהוא לא יסטה מהוראות סעיף 6(א), היה זה פחות חסור. מפני שאת מורכב זה, מורכב שיותר לטעות בכל הדברים האחרים. אני מציע לסיקול נושא כזה: "אף אם הוראות אלו הסכמו או אומה אסנה טוטות מהוראות חוק זה, ובלבד שאינן סוטות מייסודותיו העקרוניים".

ב. ארזיה: לא הייתי מציע לשר המשפטים, למען הסעיף הזה, להסכים לאיסור המטנה על-ידי הכנסת. אבל המטלה הזכנה לכך שאסנות תהיינה טעויות מיסור הכנסת, לא מתנגד לכך. אבל חל בעטה יוצאת מן הכלל. לעומת זאת, הייתי רוצה לסמוע דוגמאות נוספות משר המשפטים, והן יש צורך בהוראה זו. ענין ההתייחסות אינו עקרוני. אבל אני רוצה לומר את יכול להיות מצב בו ידרשו מאתנו הדדיות בענין פסקי-דין שהוסגרו במירטה.

פ. רגול: באנגליה, למשל, לפי מה שאנחנו יכולים לראות מהחקיקה הקיימת, חל עיקרון כזה, אבל לא ירסמו פסק-דין, זה החייב הוכיח לבית-המשפט כדי הנחת דעתו שהגיש ערעור על פסק-הדין. זה ענין לו הזכות לערער על פסק-הדין, וכי הוא עומד לערער עליו. כבר זה, למשל, לא חל עלינו. אם האנגלים ידרשו זאת כתנאי, ארי נוהי החסרה ברספת.

ג. יונתן: כל אלה הם עניינים שהוצדקו רגליים. אפשר להגביל את האסירות הזאת לעניינים שהוצדקו רגליים.

ב. ארזיה: אני מציע להוסיף לסעיף 6(א) את סעיף 3(3) ו-5(1). על כל פנים, אני רוצה בהרחבת הקולוג הזה.

היו"ר ג. גיר: נחליט בענין זה בישיבה הבאה.

פ. רגול: אני רוצה חובה לעצמי לפסור לכם אינפורמציה על ישיבה שנתקיימה התפול, זו הייתה פגישה בין בית-המשפט העליון בהרכבו הלא, תסעה שופטיו, ובין היועץ המשפטי לשר המשפטים. נושא הדיון היה חוק בתי-המשפט. ואם כי היום יתחיל בכנות הדיון על חוק זה, אני רוצה חובה לעצמי לפסור לכם אינפורמציה על מה שהיה באותה הישיבה.

חוק הכרה בפסקים זרים ואכיפתם.

פ. דרון:

נשיא בית-המשפט העליון, בשם כל השופטים
הביע את אי-טביעות רצונו בכך שהחוק יעשה
ובעיקר יופסי בית-המשפט העליון לא שותפו במידה מספקת בדיוניה על
החוק הזה. הטענה הזאת הופנתה בעיקר נגד סדר המשפטים, אבל גם נגד
הוועדה שטעה טענה כזאת. נאמר שנשיא בית-המשפט העליון הוזמן בטעה
שעוד לא היה רטז, בטיוטת החוק שהיתה לפני בית-המשפט העליון, לטעין
פ הקובע עיון שנית, ואף לא לטעין 10. נשיא בית-המשפט העליון עין
כי מולי הוועדה לא היתה צריכה כלל להזמין, אבל לאחר שהוזמן
ולאחר ששיתפו אותו בדיון על החוק הזה, לא היה טן הצדק ולא היה טן
היוטן שלא להזמין טוב, לאחר שהוכנסו בחוק שינויים, לדעתם, כל כך
ירמיקי לכת. הוא גם טען שרק בשלב מאוחר ביותר הוא שמע על הדבר הזה.
גם עיקר הטענה הופנתה נגד סדר המשפטים, שגם בשלבים הסוקרטיים
לא שיתפו אותם, לפי דעתם, במידה מספקת.

בכלל, הם עוררו שאלה אם יש מקום ואת
לא כדאי היה בדיון על חוק שמיננו חוק פוליטי שלא נוגע בעיקר לשופטים,
כמו חוק בתי-המשפט, למצוא דרך לסיתוף יותר הדוק, מפילו עד כדי כך
שדופט יהיה נוכח בכל הדיונים. על זה ענינו כי בזמנו נקבע כי מנהל
בתי-המשפט ושאלי להשתתף בכל הישיבות האלה. אבל זה לא כך הביח את
דעתם.

לגופו של ענין יש להם כל מיני השגות,
אבל בעיקר הם סודאגים טן הדיון הנוסף, כלומר, הטעין 8. הם מוטרטים
שזה יביא לעינוי-דין. יש טפסטים הנטכנים חסס שנים שהתחלתם, הבית-
משפט השלום, ועכשיו הדבר יסוף יותר. ולדעתם אין זה טוצדק. אני
הגבתי על הטעין הזה בתוקף רב, ולדעת היועץ המשפטי, מפילו הגבנה
וצלחת, אבל לא סיכנעתי אותם. טתברר שהם היו עוד טסליטים עם טעין
8(א), אבל הם טתנגדים בכל תוקף לטעין 8(ב). הם הצביעו על כך שבכל
מקרה שיש דבר כזה, הטחוקק מדבר בכוונה על טתן רשות או סירוב לתת
רשות לערער, וההחלטה היא בידי שופט אחד, ולאחר זאת אפשר לפנות לנשיא
בית-המשפט העליון. וזאת בכדי שנשיא בית-המשפט העליון לא יאטרך
להחליט בעצמו על מה שפטקו כבר השלוסה. טבחינה זו, לדעתם, זה טתרוי בלתי
רצוי שלאחר טבחליטו שלושה שופטים, יחליט נשיא בית-המשפט העליון הורה.

הם סודאגים גם טן הטלים "חשיבות
הענין או חשיבותה של הלכה שנפסקה בו טצדיקים לדעתם דיון נוסף". הם
מוטרטים שאין זה ברור מה זה חשיבות הענין. האם פסק-דין על טאה טלף
ל" זה חשוב או אין זה חשוב? היועץ המשפטי רצה לסכנע אותם שאין
זה פירוש נכון, אבל הם לא קיבלו זאת. אני שומע שבינתיים גם חבר הכנסת
גוי-רב-האזי רסם בענין זה עוד הטתייגות לטחוק את הטלים "חשיבות הענין",
וזה גין כך ובין כך תוכל הכנסת לדון בדבר הזה.

בענין עיון שנית, הם טסכיסטים לכך טיחיה
עיון שנית אם פסק בית-המשפט העליון כי רחיה טן הרטיות שהובאו בטורח
ענין היה יסודה בטקר או בזיוף, או הורשע בינתיים טדם אחר בביצוע הורשע
עבירה, או בנפישות שנתגלו בטפטים וכו'. כלומר, הם טסכיסטים לטעין
קטנים (1) ו-(3), אבל הם סודאגים טטעיפים-קטנים (2) ו-(4), הטדברתי
על כך נתגלו עובדות חדשות, ויש יסוד לטענה כי ההרשעה בטעות יסודה.
הם מוטרטים שאם כך, לא יהיה טוף לבקשות לדיון שנית.

אני טביא את הדבר בפניכם. יכול להיות
שכדאי להעמיד את הדבר הזה לדיון על-ידי הכנסת הטתייגות, אם ירצה טיטקו
עוד לזיכור הטתייגות בטתי הפיטקות הטלה. אני אינני כל כך טוהאג טכך
אמר לדיון שנית לפי הפניית טר המשפטים,
לפי טעין 10, יש בפיהם טענה טאנחנו כמילו הכנסנו את הדבר הזה טתרי
גם, והם בכלל לא ידעו על הדבר הזה. אטרנו להם טזה הוכנס כטטר הופיע
טתן העו"ד לויצקי, טטר הפנה את תשורת לבנו לתקדים הזה בחוק הטנגלי.
הכל הם מוטרטים טבטנגליה אין עיון שנית. והשופט לנדאו סיפר שכהיום

10.6.57

חוק הכרה הפטטים זרים ואכיפתם.

פ. רונן :
 היה ידוע להם שבזמנו התנגדתי בכלל לסעיף הזה, מטעמים אחרים, מכיון שאינני רוצה להכניס את שר המשפטים לפונקציה קואזי-משפטית. אז הם קואלים: גם כן, טרוע לא ברשות הסתייגות. אמרנו: לא נרשמה הסתייגות מכיון שהממשלה טמנד מהטמת לרשות הסתייגויות, כי אין מנחמו רוצים לרסן יותר מדי את הזמנה העצמית של החוקקים. בכל זאת, אני צריך לאמר שבטענה הזאת יש מסור. יחד עם זאת לא יכולנו להעלים טעם שהוועדה התלהבה טמנד דוקא לסעיף 10. אני צריך להגיד שהייתי תמיד נגד הסעיף הזה. והסעיף הזה מעורר אמלם רוגז רב. ידוע לכם כי גם הסתדרות עורכי-הדין התנגדה לו.

היו גם טענות אחרות, גם לבבי סעיף 7, לגבי סכריות בית-המשפט הגבוה לצדק. הם אינם משוכנעים שהתוספת "למען בתי-דין דתיים", אינה טשנה את הטוב הקיים, אם כי היועץ המשפטי הסביר להם את דעתנו בענין זה. הם אומרים: נניח שהקאדי יוציא פסק-דין אשר לגמרי נוגד את כל עקרונות חוק שיורי זכויות האשה. האפשרות להתערב בענין זה הינה היא רק בכך שהם אומרים, כפי שאמרנו כבר, שלא היתה לבית-המשפט טכנות. הם עצמם טרגיסיים שזה קצת בדוחק, מפני שאין זה ענין של טכנות.

ראיתי לעצמי חובה לטמור לכט את הדבר הזה, ומני הושב שעשיתי את שלי גם כזי להסביר שיש רשות שופטת ויש גם רשות מחוקקת, ויש שאיפה ורצון להתור לקרנת צדק. טיעוט האינטסטנציות כאן טדאיג, ולפיכך אני טמור טמור טמד בעיון הנוסף. הם אינם כל כך משוכנעים בכך. על כל פנים, הדיון על כך היה טמור טענין, ומולי האמת יש טעם בטענות על כך שבטעה שהוועדה טמעה אותם לא עמדו על הפרק טעיסיים 9 ו-10, והיא היתה צריכה לשטוע את דעתם בענין זה. אבל אינני טציע להטאות עוד את הדיון.

היו"ר ג. גיר :
 אני רוצה להוסיף טמארי שהיתה טירות החוק, עם סעיף 9 ו-10, היועץ המשפטי שהם טציעים, ומנחנו דנו בכך וטף הכנסנו תיקונים.

ש. יוניצ'ט :
 מכיון שבדיון על החוק הזה לא הלטנו לטארי לפי כל כללי הנוהג והנוהל, ומכיון שאינני רוצה שתיטטר אמל נטייה בית-המשפט העליון כתב לנו על התיקונים לא להזמנו ליום ב'.

היו"ר ג. גיר :
 בנוגע להצעתם לטחוק את הטליה "השיבות הענין", הוכנסה הסתייגות על-ידי חבר הוועדה בר-רב-האי, ומט טין בוועדה התנגדות לכך, הרי טוכל לענות על ההסתייגות בטכנות כך שהיא תקבל.

הוחלט :
 לדחות את הצעת ש. יוניצ'טן להזמין את נטייה בית-המשפט העליון להופיע פעם נוספת בפני הוועדה, על-טנת להטפיע את הערותיו לחוק בתי-המשפט.